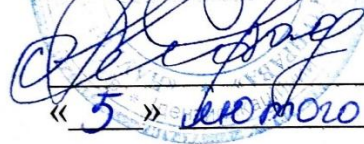

ЗАТВЕРДЖУЮ

В.о. президента Науково-дослідного інституту публічного права

д.ю.н, професор

С.О. Короед

« 5 » лютого 2025 р.

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Кіяшка Юрія Михайловича на тему «Адміністративно-правове забезпечення протидії загрозам системі економічної безпеки України, що можуть виникати внаслідок операцій із цифровими активами», поданої на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право», затвердженої Вченою радою Науково-дослідного інституту публічного права 10 жовтня 2023 року (протокол № 13)

ВИТЯГ

із протоколу спільного засідання відділів актуальних питань філософії права та юридичної лінгвістики, науково-правових експертиз та законопроектних робіт, проблем публічного права, організаційного забезпечення наукових проектів і міжнародної діяльності Науково-дослідного інституту публічного права від «3» лютого 2025 року.

Присутні 11 осіб:

Овчарук Сергій Станіславович – доктор юридичних наук, професор, завідувач відділу проблем публічного права Науково-дослідного інституту публічного права – *головуючий на засіданні*;

Короед Сергій Олександрович – доктор юридичних наук, професор, в.о. президента Науково-дослідного інституту публічного права;

Гаруст Юрій Віталійович – доктор юридичних наук, професор, заступник президента з наукової роботи Науково-дослідного інституту публічного права – *науковий керівник*;

Боровик Андрій Володимирович – кандидат юридичних наук, доцент, віце-президент з наукової роботи Науково-дослідного інституту публічного права;

Сорока Лариса Володимирівна – доктор юридичних наук, професор, завідувач відділу аспірантури Науково-дослідного інституту публічного права;

Куркова Ксенія Миколаївна – доктор юридичних наук, професор, завідувач відділу науково-правових експертиз та законопроектних робіт Науково-дослідного інституту публічного права;

Ріпенко Артем Ігорович – доктор юридичних наук, завідувач відділу актуальних питань філософії права та юридичної лінгвістики Науково-дослідного інституту публічного права;

Луценко-Миськів Леся Ігорівна – доктор юридичних наук, професор, головний науковий співробітник Науково-дослідного інституту публічного права;

Козін Сергій Миколайович – доктор юридичних наук, старший дослідник, провідний науковий співробітник відділу науково-правових експертиз та законопроектних робіт Науково-дослідного інституту публічного права;

Курило Інна Володимирівна – доктор юридичних наук, професор, головний науковий співробітник Науково-дослідного інституту публічного права;

Шкарупа Костянтин Вікторович – доктор юридичних наук, старший дослідник, провідний науковий співробітник Науково-дослідного інституту публічного права.

Запрошені:

Кіяшко Юрій Михайлович – здобувач ступеня доктора філософії.

Порядок денний:

Публічна презентація здобувачем Кіяшко Юрієм Михайловичем на тему «Адміністративно-правове забезпечення протидії загрозам системі економічної безпеки України, що можуть виникати внаслідок операцій із цифровими активами» на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 Право та її обговорення з метою надання висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів.

Науковий керівник – **Гаруст Юрій Віталійович** – доктор юридичних наук, професор, заступник президента з наукової роботи Науково-дослідного інституту публічного права.

Головуючий по цьому питанню – **Овчарук Сергій Станіславович** – доктор юридичних наук, професор, завідувач відділу проблем публічного права Науково-дослідного інституту публічного права.

Слухали:

Здобувача наукового ступеня доктора філософії Кіяшко Ю.М. про результати дисертаційного дослідження. У своїй доповіді він обґрунтував актуальність обраної теми дисертаційної роботи, визначив мету, завдання, предмет, об'єкт та методи дослідження, розкрив структуру роботи та основні її положення, показав їх новизну, теоретичне та практичне значення. Здобувач наголосив на таких аспектах свого дослідження.

Реалії цифрового десятиліття на фоні існуючих стрімко прогресуючих і потенційних викликів, загроз та ризиків для усталених засад міжнародного миру й безпеки зумовлюють потребу належної оцінки потенціалу цифрових

засобів ураження. Досвід осяжного минулого наочно продемонстрував істотні організаційні, правові, управлінські, технічні й технологічні обмеженості щодо ефективного й результативного реагування на відповідні прояви деструкції. Об'єктивна та хронічно запізнiла реакція на такий спектр подразників провокує українське суспільство предметно і всебічно підходити до розв'язання цієї проблеми, аби не допустити чи мінімізувати можливі випадки радикальних потрясінь.

Україна, вимушено перебуваючи в епіцентрі впливу від наслідків знакових геополітичних та геоекономічних трансформацій, на третій рік повномасштабного вторгнення має системно посилювати безпековий напрям, фактично не маючи інших конструктивних альтернатив. Усвідомлення невідворотного експоненціального за темпами розвитку, формами об'єктивізації, а також масштабами розповсюдження і ступенем залученості у різні сфери життєдіяльності цифрових активів, окрім явних переваг, дає також підстави розглядати їх із позиції загрозовості. Серед найуразливіших аспектів виділяється питання руйнівного впливу щодо стійкого функціонування системи економічної безпеки України. Численні авторитетні наукові доробки, джерела міжнародного права, а також різного типу й походження аналітичні звіти містять аргументовані доводи реалістичності істотного впливу цих чинників, тенденцій і явищ. Наприклад, абз. 1 Розділу 1 «Вступ: кібербезпечна цифрова трансформація в складному середовищі загроз» «Стратегії кібербезпеки ЄС на цифрове десятиліття» (The EU's Cybersecurity Strategy) від 2020 р. прямо вказано, що економіка, демократія та суспільство європейської спільноти як ніколи залежать від безпеки та надійності цифрових інструментів та підключень. Окремі висновки Звіту «Регулювання цифрових активів: Інсайти юрисдикційних підходів», оприлюдненого у жовтні 2024 р., також указують на ряд загроз саме для економічної компоненти. Тому для української економіки, яка складно перенесла наслідки від пандемії COVID-19» [370], спричиненої коронавірусом «SARS-CoV-2», й переорієнтувалась на задоволення безпрецедентного обсягу воєнних і гуманітарних потреб, украй важливо, ще при відсутності колосального попиту на цифрові активи, підготуватися до нових реалістичних загроз. Беручи до уваги зростання кількості методів гібридної агресії та поточний стан (на екваторі третього року повномасштабного вторгнення, лише за попередніми оцінками, сумарно українська економіка втратила орієнтовно біля 20 % потенціалу. Трудові ресурси скоротилися на 20 – 25 %, зростання зовнішнього боргу досягло понад 41 %, «ослаблення» гривні дорівнює 37 %, загальна інфляція склала близько 31 %), ініційована необхідність є своєчасною та виправданою.

Слід зауважити, що на стратегічному безпековому рівні було точково звернено увагу відносно таких позицій. П. 9 Стратегії національної безпеки України «Безпека людини – безпека країни» (далі – Стратегія національної безпеки України) та абз. 3 п. 18 Стратегії економічної безпеки України на період до 2025 року (далі – Стратегія економічної безпеки

України) засвідчують наміри щодо реагування на відповідні подразники. Однак, такі вказівки можна розглядати як суто декларативні, адже відсутні конкретні кроки й порядки їх реалізації. До того ж, певні категорії не мають офіційного визнання й семантично охоплюють ширше коло об'єктів матеріальної і нематеріальної площин. Такий підхід іде в розріз усталеним принципам правозастосування, призводячи до колізій, прогалин та інших невизначеностей. У результаті чого, це негативно впливає на стан реалізації провідних концепцій із цифрового розвитку економіки, що має наслідком неефективне використання коштів платників податків, а також ресурсів і послуг, отриманих в рамках гуманітарної й міжнародної технічної допомоги.

Викладене вище дає аргументовані підстави вважати обрану тему дисертаційного дослідження як актуальну й таку, що об'єктивно потребує комплексної науково-дослідної розробки. Попри те, що адміністративно-правові механізми закріплені чинним законодавством, вони орієнтовані лише на частину форм цифрових активів і мають обмежений функціонал. Результати, отримані в рамках репрезентованого доробку, можна буде використати для розбудови відповідного нормативно-правового забезпечення, слідуючи міжнародним стандартам і враховуючи підходи іноземних держав.

Мета дисертаційного дослідження полягає у тому, щоб, спираючись на аналіз наукових поглядів вчених та норм чинного законодавства, з'ясувати сутність та особливості адміністративно-правового забезпечення протидії загрозам системі економічної безпеки України, що можуть виникати внаслідок операцій із цифровими активами. На основі узагальнення позитивного вітчизняного та зарубіжного досвіду встановити напрями розвитку правових та організаційних засад здійснення відповідної діяльності, розробити ефективне теоретико-методологічне, методичне та правове підґрунтя для розбудови комплексного адміністративно-правового забезпечення з протидії загрозам системі економічної безпеки України, що можуть виникати внаслідок операцій із цифровими активами. Керуючись орієнтирами пропонованої мети, було сформульовано наступний спектр завдань:

- дослідити категорію «система економічної безпеки України» крізь призму об'єкта публічно-правового забезпечення;
- здійснити теоретико-правову характеристику цифрових активів, сформулювавши поняття, окресливши властивості та ознаки, а також оцінивши підходи щодо розуміння її форм;
- визначити поняття, властивості, ознаки й висвітлити точки зору щодо класифікації загроз системі економічної безпеки України, а також з'ясувати місце і роль серед них цифрової складової;
- розкрити тематику виняткової важливості міжнародних й іноземних стандартів і правових механізмів із протидії загрозам, які можуть виникати внаслідок операцій із цифровими активами та оцінити їхній вплив на результати національної правотворчості;

– окреслити та класифікувати адміністративно-правові засади з протидії загрозам системі економічної безпеки України, що виникають при проведенні операцій із цифровими активами;

– схарактеризувати адміністративно-правовий статус суб'єктів системи економічної безпеки України зі спеціальною компетенцією, що протидіють загрозам, які виникають при здійсненні операцій із цифровими активами крізь призму рівнів і напрямів їх функціонального впливу;

– розкрити сутність адміністративно-правового механізму взаємодії суб'єктів системи економічної безпеки України зі спеціальною компетенцією, що можуть виникати внаслідок операцій із цифровими активами;

– опрацювати питання здійснення державного контролю та нагляду при проведенні операцій із цифровими активами;

– здійснити огляд і провести компаративний аналіз міжнародних та провідних закордонних моделей щодо протидії загрозам, які можуть виникати внаслідок операцій із цифровими активами;

– окреслити першочергові вектори для розбудови адміністративно-правового регулювання з протидії загрозам системі економічної безпеки України, що можуть виникати при проведенні операцій із цифровими активами;

– запропонувати й обґрунтувати доцільність шляхів реалізації напрямів формування комплексного адміністративно-правового забезпечення з протидії загрозам системі економічної безпеки України, що можуть виникати внаслідок операцій із цифровими активами з урахуванням досвіду іноземних країн.

Об'єкт дослідження становлять суспільні відносини, що виникають під час реалізації заходів із протидії загрозам системі економічної безпеки України, що можуть виникати внаслідок операцій з цифровими активами.

Предметом дослідження є адміністративно-правові засади з протидії загрозам системі економічної безпеки України, що можуть виникати внаслідок операцій з цифровими активами.

Наукова новизна отриманих результатів полягає в тому, що дисертаційне дослідження є однією із перших спроб комплексно, на монографічному рівні, з використанням методів наукового пізнання і наявних досягнень правничої науки сформулювати теоретико-методологічне, методичне та правове підґрунтя для розбудови комплексного й збалансованого адміністративно-правового забезпечення з протидії загрозам системі економічної безпеки України, що можуть виникати внаслідок операцій із цифровими активами. За результатами виконаного дослідження отримано ряд положень та висновків, запропонованих дисертантом особисто. До числа найбільш вагомих пропонується віднести наступні:

вперше:

– змістовно й аргументовано розкрито потенціал цифрових активів із позиції загрозовості деяких технологій та інновацій стійкому

функціонуванню системи економічної безпеки України. Доведено, що їх варто розглядати під такими кутами зору: 1) блага з унікальними ідентифікаційними (буквено-числовими) кодами, що існують у цифровій формі й перебувають в обороті виключно у цифровому середовищі, мають цінність і вартісну визначеність у платіжній, інших матеріальних і нематеріальних формах та можуть використовуватися необмежним колом осіб; 2) широкий, непрогнозовано змінний спектр типів об'єктів нематеріального змісту, що існують у цифровій формі й обертаються в цифровому середовищі; 3) прояв прав власності (володіння, користування, розпорядження), що передбачають оперування об'єктами нематеріального змісту у цифровому середовищі, в тому числі переважно безперешкодного доступу до них, незалежно від волі інших учасників відносин, зокрема й держави та суб'єктів міжнародного права; 4) у залежності від намірів, різновидів засобів і способів підвищення або зниження рівня ефективності функціонування установ, підприємств, організацій та діяльності суспільства. Визначено властивості та ознаки цих активів, проаналізовано поширені підходи до розуміння їх типологізації (форм прояву);

– усвідомлено й доведено руйнівний потенціал загроз цифрового походження для стійкого функціонування системи економічної безпеки України на основі різного типу аналітичних матеріалів (звітів, інформаційних довідок, пояснювальних записок, роз'яснень, тлумачень тощо), міркувань визнаних дослідників та власних напрацювань;

– представлено й класифіковано суб'єктів із протидії загрозам системі економічної безпеки України, що можуть виникати внаслідок операцій із цифровими активами на основі критерію меж компетенції установ (загальна та спеціальна). До носіїв загальної компетенції віднесено наступні суб'єкти: 1) Верховна Рада України; 2) Президент України та Рада національної безпеки і оборони України; 3) Кабінет Міністрів України, Міністерство економіки України, Міністерство фінансів України та інші центральні органи виконавчої влади; 4) суди (місцеві загальні суди, відповідні апеляційні суди, Верховний Суд (Касаційний кримінальний суд, Велика Палата Верховного Суду); 5) та ін. Перелік суб'єктів зі спеціальною компетенцією запропоновано представити у такому складі: 1) Міністерство цифрової трансформації України; 2) Міжнародна група з протидії відмивання брудних грошей; 3) Державна служба фінансового моніторингу України; 4) Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку; 5) Національний банк України; 6) правоохоронні органи (Бюро економічної безпеки України, Державне бюро розслідувань, Національне антикорупційне бюро України, Національна поліція, Служба безпеки України);

– сформульовано авторське бачення дефініції «взаємодія суб'єктів із питань протидії деяким загрозам системі економічної безпеки України, що можуть виникати внаслідок операцій із цифровими активами», як: 1) разове, тривале чи системне вжиття спільних заходів відповідними суб'єктами системи економічної безпеки України з метою протидії загрозам, що можуть

виникати внаслідок операцій із цифровими активами, шляхом реалізації управлінських форм і методів та у способи, що не суперечать нормам чинного законодавства; 2) санкціонований вплив одного суб'єкта на іншого (чи декількох) для приведення у відповідність нормам законів і підзаконних нормативно-правових актів заходів, у тому числі недопущення зловживань із питань протидії аналізованим чинникам, явищам, а також тенденціям. Визначено ознаки відповідної категорії, з'ясовано мету і завдання однойменної діяльності;

– окреслено та обґрунтовано першочергові вектори розбудови комплексного адміністративно-правового забезпечення (1) розробка сприятливого теоретико-методологічного та методичного підґрунтя; 2) формування юридичних основ для подальшої розбудови системи економічної безпеки України і механізмів реагування на чинники, явища та тенденції цифрового походження; 3) вирішення питання щодо розмежування компетенції та посилення ролі більшості суб'єктів системи економічної безпеки України (персоніфікованих органів), шляхом окреслення чітких намірів із удосконалення їхнього адміністративно-правового статусу);

удосконалено:

– розуміння важливості стійкого ефективного й результативного публічного-правового забезпечення функціонування системи економічної безпеки України, з огляду на безпекову ситуацію в країні, конституційні основи та виключної безальтернативної ролі для стійкості й темпів перебігу багатьох суспільних процесів;

– бачення адміністративно-правових засад з протидії загрозам системі економічної безпеки України, що виникають при проведенні операцій із цифровими активами. Встановлено, що такі основи являють собою сукупність норм адміністративного права, об'єктивованих у нормативно-правових актах різної юридичної сили, які визначають мету, завдання, принципи, функції та інші адміністративно-правові способи та засоби, за допомогою яких здійснюється регулювання предметної сфери відносин. Запропонована наступна їх класифікація: 1) Конституція України; 2) міжнародні договори України; 3) закони; 4) підзаконні нормативно-правові акти;

– розуміння специфіки адміністративно-правового регулювання протидії деяким загрозам системі економічної безпеки України, які можуть виникати внаслідок операцій із цифровими активами, встановивши, що ключовими його атрибутами є: 1) адміністративно-правові засади; 2) суб'єкти; 3) взаємодія цих суб'єктів; 4) контроль та нагляд у предметній сфері;

– переконання про важливість міжнародних й іноземних стандартів із протидії загрозам системі економічної безпеки України, які можуть виникати внаслідок операцій із цифровими активами та необхідність швидшого приведення у відповідність національних адміністративно-правових засад;

дістали подальшого розвитку:

– вчення про категорію «система економічної безпеки України» як багатоаспектну, складну, соціальну систему, яка включає в себе численний неоднорідний елементний склад, сполучений широким спектром зв'язків та орієнтований на постійну ефективну й результативну реалізацію заходів за такими напрямками: 1) збереження стійкості національної економіки відносно поточного або перспективного деструктивного впливу з боку більшості викликів, загроз та ризиків останній; 2) забезпечення здатності конкурентоспроможності лівової частки вітчизняних економічних галузей у світі; 3) сприяння поступальному розвитку всього економічного сектору. Також визначено її властивості, ознаки, мету, завдання та проаналізовано структуру;

– досліджувані супутні категоріальні одиниці (адміністративно-правові засади, адміністративно-правовий механізм, адміністративно-правовий статус, взаємодія, загрози, загрози системі економічної безпеки України, контроль, нагляд, напрями, рівні та ін.);

– адміністративно-правовий статус суб'єктів зі спеціальною компетенцією (Міністерство цифрової трансформації України, Міжнародна група з протидії відмиванню брудних грошей, Державна служба фінансового моніторингу України, Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку, Національний банк України, правоохоронні органи (Бюро економічної безпеки України, Державне бюро розслідувань, Національне антикорупційне бюро України, Національна поліція, Служба безпеки України)) у сфері протидії загрозам системі економічної безпеки України, що можуть виникати внаслідок операцій із цифровими активами;

– питання форм контролю та нагляду у сфері обороту деяких типів цифрових активів у виконанні уповноважених центральних органів виконавчої влади, Міжнародної групи з протидії відмиванню брудних грошей та Національного банку України;

– міжнародні й провідні закордонні моделі, правові механізми та стандарти щодо протидії загрозам, які можуть виникати внаслідок операцій із цифровими активами, оцінено їхній вплив на вітчизняну правотворчість, а також перспективні механізми з позиції імплементації до національного законодавства.

Після закінченні доповіді здобувачу присутніми були поставлені такі питання:

Запитання Куркової К.М.: Які елементи на ваш погляд включає структура системи економічної безпеки України?

Кіяшко Ю.М.: Дякую за запитання. Структура системи економічної безпеки України є обов'язковим атрибутом, що передбачає розташування елементів у певному порядку, які діють (функціонують) за встановленими алгоритмами й поєднані спільними зв'язками. Її елементний склад налічує такі позиції: 1) об'єкти безпеки (національні економічні інтереси України);

2) суб'єкти із забезпечення безпеки; 3) правові засади, на основі яких формується відповідна система і функціонують її механізми; 4) елементи суміжних систем вищого рівня, рівнозначних систем, а також підсистеми системи економічної безпеки України (виробнича, енергетична, інвестиційно-інноваційна, продовольча, фінансова та ін.).

Запитання Боровика А.В.: Окресліть основні шляхи реалізації напрямів формування комплексного адміністративно-правового забезпечення з протидії загрозам системі економічної безпеки України, що можуть виникати внаслідок операцій із цифровими активами.

Кіяшко Ю.М.: Дякую за запитання. У рамках розробки сприятливого теоретико-методологічного та методичного підґрунтя мова має йти про такі кроки: 1) виконання комплексних типологічних досліджень суб'єктами, що компетенційно дотичні до аналізованої сфери, а також зацікавленими закладами вищої освіти; 2) розробка механізмів аудиту ефективності національної фінансової системи на предмет оцінки руйнівного впливу цифрових засобів та проведення однойменних заходів; 3) створення робочих груп за участю уповноважених суб'єктів публічно-правових відносин, а також представників вітчизняної й іноземної фахової громадськості для висвітлення та аналізу проблемних питань у цій сфері; 4) посилення різних, у тому числі неправових форм взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності.

Запитання Сороки Л.В.: Що на ваш погляд є метою функціонування системи економічної безпеки України?

Кіяшко Ю.М.: Дякую за запитання. Метою функціонування системи економічної безпеки України є перелік офіційно закріплених орієнтирів щодо збереження стійкості національної економіки відносно поточного або перспективного деструктивного впливу з боку більшості викликів, загроз та ризиків останній, забезпечення здатності до конкурентоспроможності вітчизняних економічних галузей у світі, а також сприяння поступальному розвитку всього національного економічного сектору. Її завданнями є спектр об'єктивованих у нормативно-правових актах і стратегічних документах установок, практична реалізація заходів, по яких, має забезпечити досягнення мети.

Запитання Ріпенка А.І.: Розкрийте основні властивості такої категорії як «цифрові активи».

Кіяшко Ю.М.: Дякую за запитання. Характерними властивостями цифрових активів слід назвати такі: 1) активна і стійка інфільтрація в різні сфери економічних відносин та суміжних процесів; 2) багатофункціональність; 3) відсутність матеріального змісту; 4) економічна цінність і вартісна визначеність; 5) значний потенціал для розвитку внаслідок зростання кількості форм прояву та розширення функціоналу деяких існуючих активів, генеруючи нові способи їх застосування та засоби реалізації; 6) конкурентоздатність; 7) подекуди радикальний вплив на характер і темпи перебігу багатьох економічних процесів; 8) схильність до непрогнозованих радикальних трансформацій деяких форм. Ознаками такої

категорії слід вважати наступні: 1) використання необмеженим колом осіб; 2) вираз майнових прав; 3) існування у цифровій формі та обертання в цифровому середовищі; 4) засоби і способи обороту, у тому числі – фактично шляхом здійснення платежів на території України, обміну на майно (товари), роботи (послуги) тощо; 5) наявність унікального ідентифікаційного (буквено-числового) коду; 6) незалежність від наслідків впливу лівової частки заходів під егідою процесів різного рівня (міжнародного, міждержавного, національного, регіонального, місцевого, локального) та характеру (геополітичних, гео економічних, економічних, політичних, правових, соціальних, технічних, технологічних та ін.); 7) об'єкти права власності; 8) сукупність благ.

У подальшому обговоренні дисертаційного дослідження взяли участь присутні члени спільного засідання.

Науковий керівник – Гаруст Юрій Віталійович – доктор юридичних наук, професор, заступник президента з наукової роботи Науково-дослідного інституту публічного права зазначив, що тема дисертаційного дослідження Кіяшка Ю.М. не викликає сумніву щодо її актуальності і важливості як для науки, так і для практики. Підготовлена дисертантом дисертаційна робота є результатом кропіткої науково-теоретичної діяльності.

Складений дисертантом план дослідження дозволив охопити всі ключові питання теми дослідження і досить повно та змістовно висвітлити їх. Цьому сприяло загалом правильне визначення ним мети, задач, об'єкту і предмету дослідження, застосування необхідного наукового інструментарію.

Окрім того, обґрунтованість і достовірність наукових положень, висновків і рекомендацій дисертації забезпечується активним використанням в роботі значного обсягу наукових праць вітчизняних та зарубіжних вчених адміністративного, конституційного, міжнародного, цивільного права тощо, а також ґрунтовним аналізом широкого кола нормативно-правових джерел національного законодавства у досліджуваній сфері.

В цілому роботу оцінюю позитивно. Хочу відмітити, що робота була виконана самостійно і автора можна вважати підготовленим науковцем. Я робив лише окремі зауваження та вносив окремі корективи щодо обраної теми дослідження.

Відповідно до мети дисертації визначені завдання та методологічна основа роботи. Високому ступеню наукової обґрунтованості і достовірності результатів наукового дослідження сприяє конструктивне використання дисертантом загальнонаукових й спеціальних методів пізнання. Дослідження ґрунтується на використанні як загальнонаукових, так і спеціально-юридичних методів для досягнення поставленої у дисертаційній роботі мети.

Наукове дослідження Юрія Михайловича будується на системному підході до предмета дослідження, характеризується належним рівнем наукових узагальнень, що надало можливість розкрити тему у повному обсязі, запропонувати новий та удосконалити понятійний апарат,

сформулювати відповідні науково-практичні рекомендації. Звертає на себе увагу також намагання дисертанта працювати на різних рівнях наукового дослідження – від фундаментального до науково-прикладного.

Структура роботи, виклад її тексту, оформлення здійсненні відповідно до вимог, які пред'являються до даного виду робіт.

Дисертант продемонстрував вміння логічно викладати думки, вести коректну полеміку з авторами, підсумовувати викладене висновками, пов'язувати теоретичні положення з потребами практики, робити законодавчі пропозиції та рекомендації прикладного характеру. При цьому Юрій Михайлович проаналізував велику кількість наукових та нормативно-правових джерел, які стосуються різних аспектів досліджуваної проблеми.

Результати дослідження належним чином апробовані, впроваджені в практику та відображені в необхідній кількості наукових публікацій.

Таким чином, викладене дозволяє зробити висновок про те, що дисертаційне дослідження Кіяшка Юрія Михайловича на тему «Адміністративно-правове забезпечення протидії загрозам системі економічної безпеки України, що можуть виникати внаслідок операцій із цифровими активами» є завершеною науковою працею, у якій її автором отримано нові науково обґрунтовані результати, що в сукупності розв'язують конкретне наукове завдання, яке має значення для розвитку науки адміністративного права України. Дисертаційна робота відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44, а її автор – Кіяшко Юрій Михайлович заслуговує на присудження ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Далі надано слово *рецензентам роботи*.

Луценко-Миськів Леся Ігорівна – доктор юридичних наук, професор, головний науковий співробітник Науково-дослідного інституту публічного права, як *рецензент роботи* відзначила, що актуальність дисертаційної роботи Кіяшка Юрія Михайловича на тему «Адміністративно-правове забезпечення протидії загрозам системі економічної безпеки України, що можуть виникати внаслідок операцій із цифровими активами» не викликає сумнівів, адже комплексний аналіз адміністративно-правового забезпечення з протидії загрозам системі економічної безпеки України, що можуть виникати внаслідок операцій із цифровими активами майже не проводився.

Зміст дисертації, який містить три розділи та одинадцять підрозділів, свідчить про продуманий підхід дисертанта до розкриття теми дослідження, висвітлює логічний ланцюг від дослідження теоретичних і загальних питань адміністративно-правового забезпечення з протидії загрозам системі економічної безпеки України, що можуть виникати внаслідок операцій із цифровими активами майже не проводився, до окреслення векторів для

розбудови адміністративно-правового регулювання з протидії загрозам системі економічної безпеки України, що можуть виникати при проведенні операцій із цифровими активами.

Належний рівень вірогідності наукової обґрунтованості результатів виконаного дослідження забезпечено використанням значного обсягу узагальнених теоретичних матеріалів та відповідних наукових методів. Новизна підходів до вирішення ряду проблем, аргументованість в основних висновках відрізняють дослідження дисертанта.

При підготовці дисертаційного дослідження автором використана вагома бібліографічна база, вивчені чисельні історичні джерела та акти законодавства, що знаходяться в безпосередньому зв'язку з предметом дослідження.

Структура дисертаційного дослідження є логічною, продуманою, зміст роботи відображає вузлові аспекти проблеми, що дозволило висвітлити їх глибоко і всебічно. Концептуально робота вибудована достатньо кваліфіковано, послідовність витримана від початку і до кінця.

Дисертаційну роботу Кіяшка Юрія Михайловича на тему «Адміністративно-правове забезпечення протидії загрозам системі економічної безпеки України, що можуть виникати внаслідок операцій із цифровими активами» слід визнати завершеним дисертаційним дослідженням, що виконано за актуальною та практично значущою темою. Робота містить науково обґрунтовані результати, які в комплексі вирішують теоретичні, правові і практичні проблеми здійснення контрольно-наглядової діяльності у сфері протидії домашньому насильству.

Дисертація відповідає спеціальності 081 «Право», Вимогам до оформлення дисертації, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40, Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44, та може бути подана до розгляду та захисту у разовій спеціалізованій вченій раді на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Шкарупа Костянтин Вікторович – доктор юридичних наук, старший дослідник, провідний науковий співробітник Науково-дослідного інституту публічного права, як *рецензент роботи* відзначив, що дисертаційне дослідження, без сумніву, є актуальним на даному етапі розвитку нашої держави, містить багато позитивних аспектів, які досить широко та лаконічно розкриті в межах проведеної наукової роботи.

Здобувач виконав усі поставлені завдання дослідження, запропонував низку теоретично обґрунтованих положень, а також пропозицій та рекомендацій, спрямованих на вдосконалення адміністративно-правового регулювання з протидії загрозам системі економічної безпеки України, що можуть виникати при проведенні операцій із цифровими активами.

Зміст роботи, перелік наукових публікацій доводить наукову зрілість, володіння здобувачем методикою дослідницької роботи, умінням

узагальнювати досягнуте в науці і на основі досягнутого самостійно формулювати гіпотези, положення, висновки, які мають концептуальний характер та є основою для подальших наукових пошуків у цьому напрямку.

Дисертація Кіяшка Юрія Михайловича на тему «Адміністративно-правове забезпечення протидії загрозам системі економічної безпеки України, що можуть виникати внаслідок операцій із цифровими активами» є завершеною науковою працею, яку виконано за актуальною та практично значущою темою. Робота містить науково обґрунтовані результати, які сприяють досягненню основної мети дослідження – удосконаленню адміністративно-правового регулювання з протидії загрозам системі економічної безпеки України, що можуть виникати при проведенні операцій із цифровими активами.

Дисертація відповідає спеціальності 081 – Право та вимогам до оформлення дисертації, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12.01.2017 № 40 та «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії» (постанова Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 № 44) та може бути подана до розгляду та захисту у разовій спеціалізованій вченій раді на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

В обговоренні дисертаційного дослідження взяли участь:

Курило Інна Володимирівна – доктор юридичних наук, професор, головний науковий співробітник Науково-дослідного інституту публічного права зазначила, що дисертація Кіяшка Юрія Михайловича є цікавою, новою, актуальною та практично важливою.

Уважне ознайомлення зі змістом дисертації, методологічною базою дослідження, його висновками, дозволяє стверджувати, що автор наукового дослідження Кіяшко Ю.М. з поставленим завданням успішно впорався.

Дисертант виконав усі поставлені завдання дослідження, запропонував низку теоретично обґрунтованих положень, висновків, змін до законодавства, спрямованих на вдосконалення адміністративно-правового регулювання з протидії загрозам системі економічної безпеки України, що можуть виникати при проведенні операцій із цифровими активами.

Дисертаційне дослідження виконане відповідно до вимог МОН України. Дисертант має достатню кількість наукових статей у фахових виданнях та опублікованих тез доповідей на конференціях.

Загалом, дисертація Кіяшка Юрія Михайловича на тему «Адміністративно-правове забезпечення протидії загрозам системі економічної безпеки України, що можуть виникати внаслідок операцій із цифровими активами» являє собою самостійну, завершену, комплексну наукову працю, яка відповідає встановленим вимогам та може бути рекомендована до розгляду та захисту у разовій спеціалізованій вченій раді.

Козін Сергій Миколайович – доктор юридичних наук, старший дослідник, провідний науковий співробітник відділу науково-правових експертиз та законопроектних робіт Науково-дослідного інституту публічного права звернув увагу на достатню розробленість аналізованої проблематики, зазначив, що обрана здобувачем тема дисертаційного дослідження, безсумнівно, є актуальною.

Чітко та послідовно сформульовані мета та завдання дисертаційного дослідження. Їх постановка та обґрунтованість дозволяють розкрити основний зміст теми. Об'єкт і предмет дисертаційного дослідження дозволяють всебічно проаналізувати поставлену проблематику, розкрити основний зміст теми.

Проведене здобувачем дослідження вирізняється достатнім ступенем новизни. Положення та висновки дисертації є новими, науково обґрунтованими та достовірними.

Зокрема на увагу заслуговує висновок автора щодо потенціалу цифрових активів із позиції загрозовості деяких технологій та інновацій стійкому функціонуванню системи економічної безпеки України.

Аналіз результатів проведеного дисертаційного дослідження дає змогу стверджувати, що на захист винесено результати наукового пошуку, що мають концептуально новий підхід до питань, які були визначені в роботі. А тому дисертаційна робота Кіяшка Юрія Михайловича на тему «Адміністративно-правове забезпечення протидії загрозам системі економічної безпеки України, що можуть виникати внаслідок операцій із цифровими активами» заслуговує на рекомендацію до захисту.

Юрій Михайлович висловив виступаючим та всім присутнім подяку за позитивну оцінку його дисертаційного дослідження, за висловлені побажання та професійні поради, що сприяли вдосконаленню змісту та форми дисертаційної роботи та корекції подальших науково-дослідних планів.

Присутні на засіданні одногolosно запропонували визнати дисертацію Кіяшка Ю.М. завершеною теоретично та практично-значимою науковою роботою, що містить висновки, які сприяють вирішенню нагальної наукової проблеми та є суттєвим внеском у розвиток юридичної науки, і яка може бути рекомендована до захисту у спеціалізованій вченій раді. Запропоновано схвалити такий висновок:

ВИСНОВОК

щодо дисертації Кіяшка Юрія Михайловича на тему «Адміністративно-правове забезпечення протидії загрозам системі економічної безпеки України, що можуть виникати внаслідок операцій із цифровими активами» на здобуття ступеня доктора філософії зі спеціальності 081 «Право»

Актуальність теми дисертаційного дослідження обумовлена тим, що реалії цифрового десятиліття на фоні існуючих стрімко прогресуючих і

потенційних викликів, загроз та ризиків для усталених засад міжнародного миру й безпеки зумовлюють потребу належної оцінки потенціалу цифрових засобів ураження. Досвід осяжного минулого наочно продемонстрував істотні організаційні, правові, управлінські, технічні й технологічні обмеженості щодо ефективного й результативного реагування на відповідні прояви деструкції. Об'єктивна та хронічно запізнiла реакція на такий спектр подразників проковує українське суспільство предметно і всебічно підходити до розв'язання цієї проблеми, аби не допустити чи мінімізувати можливі випадки радикальних потрясінь.

Україна, вимушено перебуваючи в епіцентрі впливу від наслідків знакових геополітичних та геоекономічних трансформацій, на третій рік повномасштабного вторгнення має системно посилювати безпековий напрям, фактично не маючи інших конструктивних альтернатив. Усвідомлення невідворотного експоненціального за темпами розвитку, формами об'єктивізації, а також масштабами розповсюдження і ступенем залученості у різні сфери життєдіяльності цифрових активів, окрім явних переваг, дає також підстави розглядати їх із позиції загрозовості. Серед найуразливіших аспектів виділяється питання руйнівного впливу щодо стійкого функціонування системи економічної безпеки України. Численні авторитетні наукові доробки, джерела міжнародного права, а також різного типу й походження аналітичні звіти містять аргументовані доводи реалістичності істотного впливу цих чинників, тенденцій і явищ. Наприклад, абз. 1 Розділу 1 «Вступ: кібербезпечна цифрова трансформація в складному середовищі загроз» «Стратегії кібербезпеки ЄС на цифрове десятиліття» (The EU's Cybersecurity Strategy) від 2020 р. прямо вказано, що економіка, демократія та суспільство європейської спільноти як ніколи залежать від безпеки та надійності цифрових інструментів та підключень. Окремі висновки Звіту «Регулювання цифрових активів: Інсайти юрисдикційних підходів», оприлюдненого у жовтні 2024 р., також указують на ряд загроз саме для економічної компоненти. Тому для української економіки, яка складно перенесла наслідки від пандемії COVID-19», спричиненої коронавірусом «SARS-CoV-2», й переорієнтувалась на задоволення безпрецедентного обсягу воєнних і гуманітарних потреб, українсько важливо, ще при відсутності колосального попиту на цифрові активи, підготуватися до нових реалістичних загроз. Беручи до уваги зростання кількості методів гібридної агресії та поточний стан (на екваторі третього року повномасштабного вторгнення, лише за попередніми оцінками, сумарно українська економіка втратила орієнтовно біля 20 % потенціалу. Трудові ресурси скоротилися на 20 – 25 %, зростання зовнішнього боргу досягло понад 41 %, «ослаблення» гривні дорівнює 37 %, загальна інфляція склала близько 31 %), ініційована необхідність є своєчасною та виправданою.

Слід зауважити, що на стратегічному безпековому рівні було точково звернено увагу відносно таких позицій. П. 9 Стратегії національної безпеки України «Безпека людини – безпека країни» (далі – Стратегія національної

безпеки України) та абз. 3 п. 18 Стратегії економічної безпеки України на період до 2025 року (далі – Стратегія економічної безпеки України) засвідчують наміри щодо реагування на відповідні подразники. Однак, такі вказівки можна розглядати як суто декларативні, адже відсутні конкретні кроки й порядки їх реалізації. До того ж, певні категорії не мають офіційного визнання й семантично охоплюють ширше коло об'єктів матеріальної і нематеріальної площин. Такий підхід іде в розріз усталеним принципам правозастосування, призводячи до колізій, прогалин та інших невизначеностей. У результаті чого, це негативно впливає на стан реалізації провідних концепцій із цифрового розвитку економіки, що має наслідком неефективне використання коштів платників податків, а також ресурсів і послуг, отриманих в рамках гуманітарної й міжнародної технічної допомоги.

Викладене вище дає аргументовані підстави вважати обрану тему дисертаційного дослідження як актуальну й таку, що об'єктивно потребує комплексної науково-дослідної розробки. Попри те, що адміністративно-правові механізми закріплені чинним законодавством, вони орієнтовані лише на частину форм цифрових активів і мають обмежений функціонал. Результати, отримані в рамках репрезентованого доробку, можна буде використати для розбудови відповідного нормативно-правового забезпечення, слідуючи міжнародним стандартам і враховуючи підходи іноземних держав.

Наукове завдання, за розв'язання якого здобувач заслуговує присудження наукового ступеня полягає у тому, щоб, спираючись на аналіз наукових поглядів вчених та норм чинного законодавства, з'ясувати сутність та особливості адміністративно-правового забезпечення протидії загрозам системі економічної безпеки України, що можуть виникати внаслідок операцій із цифровими активами. На основі узагальнення позитивного вітчизняного та зарубіжного досвіду встановити напрями розвитку правових та організаційних засад здійснення відповідної діяльності, розробити ефективне теоретико-методологічне, методичне та правове підґрунтя для розбудови комплексного адміністративно-правового забезпечення з протидії загрозам системі економічної безпеки України, що можуть виникати внаслідок операцій із цифровими активами.

На основі проведеного дослідження сформовано ряд нових наукових положень і висновків, які розв'язують важливу наукову проблему; **найсуттєвішими науковими результатами, які одержав здобувач особисто та які характеризуються достовірністю та науковою новизною, є такі:**

– змістовно й аргументовано розкрито потенціал цифрових активів із позиції загрозливості деяких технологій та інновацій стійкому функціонуванню системи економічної безпеки України. Доведено, що їх варто розглядати під такими кутами зору: 1) блага з унікальними ідентифікаційними (буквено-числовими) кодами, що існують у цифровій формі й перебувають в обороті виключно у цифровому середовищі, мають цінність і вартісну визначеність у платіжній, інших матеріальних і

нематеріальних формах та можуть використовуватися необмежним колом осіб; 2) широкий, непрогнозовано змінний спектр типів об'єктів нематеріального змісту, що існують у цифровій формі й обертаються в цифровому середовищі; 3) прояв прав власності (володіння, користування, розпорядження), що передбачають оперування об'єктами нематеріального змісту у цифровому середовищі, в тому числі переважно безперешкодного доступу до них, незалежно від волі інших учасників відносин, зокрема й держави та суб'єктів міжнародного права; 4) у залежності від намірів, різновидів засобів і способів підвищення або зниження рівня ефективності функціонування установ, підприємств, організацій та діяльності суспільства. Визначено властивості та ознаки цих активів, проаналізовано поширені підходи до розуміння їх типологізації (форм прояву);

– усвідомлено й доведено руйнівний потенціал загроз цифрового походження для стійкого функціонування системи економічної безпеки України на основі різного типу аналітичних матеріалів (звітів, інформаційних довідок, пояснювальних записок, роз'яснень, тлумачень тощо), міркувань визнаних дослідників та власних напрацювань;

– представлено й класифіковано суб'єктів із протидії загрозам системі економічної безпеки України, що можуть виникати внаслідок операцій із цифровими активами на основі критерію меж компетенції установ (загальна та спеціальна). До носіїв загальної компетенції віднесено наступні суб'єкти: 1) Верховна Рада України; 2) Президент України та Рада національної безпеки і оборони України; 3) Кабінет Міністрів України, Міністерство економіки України, Міністерство фінансів України та інші центральні органи виконавчої влади; 4) суди (місцеві загальні суди, відповідні апеляційні суди, Верховний Суд (Касаційний кримінальний суд, Велика Палата Верховного Суду); 5) та ін. Перелік суб'єктів зі спеціальною компетенцією запропоновано представити у такому складі: 1) Міністерство цифрової трансформації України; 2) Міжнародна група з протидії відмивання брудних грошей; 3) Державна служба фінансового моніторингу України; 4) Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку; 5) Національний банк України; 6) правоохоронні органи (Бюро економічної безпеки України, Державне бюро розслідувань, Національне антикорупційне бюро України, Національна поліція, Служба безпеки України);

– окреслено та обґрунтовано першочергові вектори розбудови комплексного адміністративно-правового забезпечення (1) розробка сприятливого теоретико-методологічного та методичного підґрунтя; 2) формування юридичних основ для подальшої розбудови системи економічної безпеки України і механізмів реагування на чинники, явища та тенденції цифрового походження; 3) вирішення питання щодо розмежування компетенції та посилення ролі більшості суб'єктів системи економічної безпеки України (персоніфікованих органів), шляхом окреслення чітких намірів із удосконалення їхнього адміністративно-правового статусу.

Практичне значення отриманих наукових результатів полягає в тому, що вони можуть бути використані у:

–*науково-дослідній діяльності* – формують базис для подальшого пошуку шляхів із удосконалення законодавства в предметній сфері (акт впровадження Науково-дослідного інституту публічного права);

–*правозастосовній сфері* – для удосконалення практичних аспектів роботи основних та інших суб'єктів функціонально належних і дотичних до аналізованої сфери;

–*правотворчій діяльності* – при розробці проектів нормативно-правових актів, які регулюють відносини з питань обороту багатьох форм цифрових активів;

–*освітньому процесі* – під час розроблення та викладання навчальної дисципліни «Адміністративне право та процес: доктринальні та практичні проблеми» (акт впровадження Науково-дослідного інституту публічного права).

Достовірність і обґрунтованість наукових положень, висновків та рекомендацій забезпечується:

– комплексним застосуванням раціональної сукупності дослідницьких методів пізнання соціальних процесів і явищ у сферах дії держави та права для аналізу і характеристики нормативно-правових актів і наукових праць, присвячених теоретичним, нормативним і практичним аспектам адміністративно-правового забезпечення з протидії загрозам системі економічної безпеки України, що можуть виникати внаслідок операцій із цифровими активами;

– застосуванням методологічних принципів об'єктивності і неупередженості аналізу та критичного осмислення досліджуваного матеріалу;

– аргументованою науковою полемікою з іншими вченими в тексті дисертації;

– використанням положень чинного законодавства України, а також офіційних аналітичних і статистичних матеріалів, довідкових видань та юридичної публіцистики;

– послідовністю та логікою викладення здобувачем матеріалу, його аргументованістю;

– відповідністю висновків роботи і отриманих результатів поставленим завданням та доведенням сформульованих пропозицій до рівня їх можливого використання у практиці;

– рівнем репрезентативності емпіричного матеріалу.

Особистий внесок здобувача в одержанні наукових результатів у дисертації. Дослідження виконано автором самостійно з урахуванням, а також із використанням сучасних наукових здобутків. Розроблені та сформульовані положення й висновки роботи отримані дисертантом особисто.

У науковій статті «Значення діяльності місцевих загальних судів щодо захисту прав громадян у контексті протидії економічній злочинності як

загрози фінансовій стабільності України», виконаній спільно з Ю. Слабуною та М. Глушко, особисто було проаналізовано проблематику ролі явища економічної злочинності, її детермінант, а також оцінено прогресуючий ефект останньої як однієї з суттєвих перешкод у можливості безперешкодної реалізації низки прав і законних інтересів фізичних осіб, а також інтересів юридичних осіб. На основі цього було також аргументовано наголошено щодо необхідності підвищення рівня ефективності функціонування досліджуваної ланки і спеціалізації судових органів у здійсненні правосуддя за відповідними юрисдикційними напрямками.

В дослідженні «Interaction of law enforcement authorities as the basis of effective combating economic crime», підготовленому спільно з В. Некрасовим, В. Мельником, К. Кривошеєвим, О. Ємець, здобувачем було розкрито питання форм прояву економічної злочинності, виявлено тенденцію до стійкого зростання їхньої кількості та посилення руйнівного функціоналу. З'ясовано, що одним із каталізаторів цієї ситуації є саме непоодинокі цифрові інновації та технології, які формують нові й удосконалюють існуючі способи і засоби деструктивного впливу на характер та темпи перебігу багатьох економічних процесів. Окрім того, підкреслено, що протидія відповідним чинникам і явищам потребує консолідації інтелектуального та ресурсного забезпечення всіх уповноважених суб'єктів правоохоронної діяльності.

У доробку «Ціннісний аспект взаємодії суб'єктів забезпечення системи економічної безпеки України» опублікованому з Ю. Гарустом розкрито тему виняткової значимості спільної діяльності. Наголошується й доводиться, що такий формат роботи є вкрай необхідним для ефективної протидії маловідомим явищам, чинникам та тенденціям. Зауважено, що неналежна взаємодія істотно послабить функціонал держави у відповідних заходах, негативно впливаючи на всю безпекову обстановку.

Апробація матеріалів дисертації. Підсумки розроблення проблеми в цілому, окремі її аспекти, одержані узагальнення і висновки було оприлюднено на науково-практичних конференціях: «Реформування правової системи в контексті євроінтеграційних процесів» (м. Суми, 21–22 травня 2020 р.), «Реформування правової системи в контексті євроінтеграційних процесів» (м. Суми, 20–21 травня 2021 р.), «Реформування правової системи в контексті євроінтеграційних процесів» (м. Суми, 20–21 травня 2021 р.), «Цифрове наукове суспільство: соціально-економічні, правові та міжнародні аспекти» (м. Дніпро, 6 вересня 2024 р.), «Modernization of science and its influence on global processes» (20 вересня 2024 р., м. Берн, Швейцарія).

Публікації. Основні результати дисертації, висновки та пропозиції знайшли своє відображення в одинадцяти наукових публікаціях, з яких п'ять статей в журналах, включених МОН України до переліку наукових фахових видань з юридичних наук, одна стаття – в науковому періодичному виданні, що індексується в наукометричній базі даних Web of Science; п'ять – тези

доповідей і повідомлень на міжнародних науково-практичних конференціях та круглих столах.

Наукові праці Кіяшка Ю.М., опубліковані за результатами дисертаційного дослідження, відповідають вимогам п.п. 8 і 9 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44.

Всі представлені наукові публікації здобувача зараховуються за темою дисертації, а саме:

1. Слабунова Ю., **Кіяшко Ю.**, Глушко М. Значення діяльності місцевих загальних судів щодо захисту прав громадян у контексті протидії економічній злочинності як загрозі фінансовій стабільності України. *Правові горизонти*. 2019. Вип. 17 (30). С. 93–97. DOI: <http://www.doi.org/10.21272/legalhorizons.2019.i17.p:81>.

2. Кіяшко Ю. До питання визначення поняття «взаємодія суб'єктів системи економічної безпеки України» як об'єкта правового регулювання. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2021. № 12. С. 37–40. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2021-12/5>.

3. Nekrasov, V., Mel'nyk, V., Kryvosheiev, K., **Kiiashko, Yu.**, Yemets, O. Interaction of law enforcement authorities as the basis of effective combating economic crime. *Journal of Law and Political Science*. 2021. Vol. 29. Iss. 4. P. 366–385 (*Web of Science*).

4. Кіяшко Ю. Поняття «системи економічної безпеки України»: адміністративно-правовий вимір. *Міжнародний науковий журнал «Інтернаука»*. Серія: «Юридичні науки». 2022. № 1. DOI: <https://doi.org/10.25313/2520-2308-2022-1-7882>.

5. Кіяшко Ю. Пріоритетні загрози системі економічної безпеки України в умовах воєнного часу: концептуальні погляди на характер та їхню типологізація. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2024. № 5. С. 507–513. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2024.05.80>

6. Кіяшко Ю. Правові засади взаємодії щодо протидії деяким загрозам економіці, які можуть виникати внаслідок операцій із цифровими активами. *Міжнародний науковий журнал «Інтернаука»*. Серія: «Юридичні науки». 2024. № 12. DOI: <https://doi.org/10.25313/2520-2308-2024-12-10540>.

7. Гаруст Ю., **Кіяшко Ю.** Ціннісний аспект взаємодії суб'єктів забезпечення системи економічної безпеки України. *Реформування правової системи в контексті євроінтеграційних процесів*: матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції: у 2-х ч. (Суми, 21–22 трав. 2020 р.). Суми: СумДУ. 2020. Ч. 1. С. 65–69.

8. Кіяшко Ю. Роль та значення взаємодії суб'єктів правоохоронної діяльності з питань протидії явищу економічної злочинності. *Реформування правової системи в контексті євроінтеграційних процесів*: матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції (Суми, 20–21 трав. 2021 р.).

Суми: СумДУ. 2021. С. 446–450.

9. Кіяшко Ю. До питання визначення поняття методів взаємодії суб'єктів системи економічної безпеки України. *Реформування правової системи в контексті євроінтеграційних процесів*: матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції (Суми, 20–21 трав. 2021 р.). Суми: СумДУ. 2021. С. 474–478.

10. Кіяшко Ю. До питання доцільності та методологічної обґрунтованості використання в науковому обігу категорії «система економічної безпеки України». *Цифрове наукове суспільство: соціально-економічні, правові та міжнародні аспекти*: збірник наукових праць з матеріалами III Міжнародної наукової конференції (Дніпро, 6 верес. 2024 р.). Міжнародний центр наукових досліджень. Вінниця: ТОВ «УКРЛОГОС Груп». 2024. С. 69–71.

11. Кіяшко Ю. Цифрові інструменти у системі засобів впливу на темпи і характер перебігу економічних безпекових процесів. *Modernization of science and its influence on global processes: collection of scientific papers «SCIENTIA» with Proceedings of the VI International Scientific and Theoretical Conference, (September 20 2024, Bern)*. Swiss Confederation: International Center of Scientific Research. P. 75–77.

Оцінка мови і стилю дисертації. Дисертація написана науковим стилем, українською мовою. Наукові положення, висновки та рекомендації викладені стисло, точно, ясно та просто, що забезпечує легкість і доступність їх сприйняття.

Відповідність дисертації встановленим вимогам і визначеній спеціальності. Форма і зміст дисертації та анотації відповідають вимогам, що встановлені Порядком підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах), затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261, Порядком присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 та Вимогам до оформлення дисертації, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40.

Дисертація є цілісною, завершеною, кваліфікованою працею, в якій містяться висунуті здобувачем науково обґрунтовані теоретичні і практичні результати та наукові положення, що характеризуються єдністю змісту і свідчать про особистий внесок здобувача в юридичну науку.

Анотація дисертації є узагальненим коротким викладом її основного змісту. В анотації стисло представлені основні результати дослідження із зазначенням наукової новизни та практичного значення, що дає повне уявлення про виконану здобувачем роботу. Обсяг дисертації та анотації, а також зміст роботи відповідають встановленим вимогам.

Адміністративно-правове забезпечення протидії загрозам системі економічної безпеки України, що можуть виникати внаслідок операцій із цифровими активами є напрямом, який віднесено до спеціальності 081 «Право».

УХВАЛИЛИ:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Кіяшка Юрія Михайловича на тему «Адміністративно-правове забезпечення протидії загрозам системі економічної безпеки України, що можуть виникати внаслідок операцій із цифровими активами».

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Кіяшка Юрія Михайловича відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 та Вимогам до оформлення дисертації, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України від 12 січня 2017 року № 40.

3. Рекомендувати дисертацію Кіяшка Юрія Михайловича на тему «Адміністративно-правове забезпечення протидії загрозам системі економічної безпеки України, що можуть виникати внаслідок операцій із цифровими активами» до захисту на здобуття ступеня доктора філософії у разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

Результати голосування присутніх на засіданні докторів та кандидатів наук за профілем поданої на розгляд дисертації: за – 11, проти – 0, таких, що утримались – 0; здобувач Кіяшко Ю.М.– не голосував.

**Головуючий на засіданні –
доктор юридичних наук, професор,
завідувач відділу
Науково-дослідного інституту
публічного права**

С.С. Овчарук